

Elekes Ferenc

Telefonált a kedves

Valami jó melegség
futott végig a drótokon,
didergő testű fecskék,
hűvös porcelánok között,
hogymint újra megkerestél.

Rohant szavad az ég alatt
és fűszagú föld felett,
mint a tűz a gyújtózsínorban —
De mért van az, hogy legnagyobb
robajjal

bennem egy szónyi
hallgatásod robbant?

Hallom valahonnan

Egy régi szerelem
vacog utánam.
Sietésemben elmaradt az úton,
most hallom valahonnan,
s torkomba gyűl a világ.

Amerre járok,
neonok karja hajol fölém,
hogymint lássak,
de nyomod nincs, fűvénnyel
a járda.

Mit is kezdhethetnék fényes utakon
fölborzolt hangulatommal?
Sírni egy kicsit, egyedül,
az kéne most, tudom,
de merre menjek?

Modern bódékban lóg a szerencse,
csapkodó kedvet árulnak
röhögő kocsmák,

a borbélyüzletben jószagú kölnit,
meghajló köszönést kapok
kopasz uraktól,
kik tanácsot adnak hulló hajamra.

Ravatszágú templomokban
poros térdű vénasszonyok
istent kutatva imbolyognak,
ott mit keresnék?

Eltársaimhoz elmehetnék,
de ők azt mondanák,
a pesszimizmus mellett
agitálok.

Egy régi szerelem
vacog utánam.
Sietésemben elmaradt az úton.
Most hallom valahonnan,
megállok,
a torkomban befelé zokog a világ.